

کِتَابِ عِزْرَا

پیشگفتار

کِتَابِ عِزْرَا دَ بارهٔ پس آمدونِ اَسیرایِ اِسْرائیلی از بابل دَ سرزمینِ یهُودا اَسته.

مَوْضوع‌های برجستهٔ امزی کِتَابِ اینیا اَسته:

فهرستِ عِنوانها

کوروش اَسیرایِ اِسْرائیل ره پس رِبی مُونه (فصلِ ۱ آیه ۱)

پس آمدونِ اَسیرا (۲: ۱)

بازسازی قُربانگاه (۱:۳)

مُخَالَفَتِ قَدْ دُوباره آباد کدونِ خانِه خُدا (۱:۴)

مُخَالَفَتِ قَدْ دُوباره آباد کدونِ اورُشَلیم (۶:۴)

کارِ خانِه خُدا دُوباره شُروع مُوشِه (۱:۵)

فرمانِ داریوش (۱:۶)

برگزاری عیدِ پَصَح (۱۹:۶)

اَمَدونِ عِزرا دَ اورُشَلیم (۱:۷)

خطِ اَرَدشیر پادشاه دَ عِزرا (۱۱:۷)

کسای که قد عِزرا پس اَمَد (۱:۸)

پس اَمَدو دَ اورُشَلیم (۱۵:۸)

با خبر شُدونِ عِزرا از خِیشی کدونِ یهُودیا قد غَیرِ یهُودیا (۱:۹)

مردُم دَ گُناه های خُو اِعتِراف مُونه (۱:۱۰)

مردای که خاتُونوی بیگنه گِرِفْتُد (۱۰:۱۸)

کوروش اسیرایِ اسرائیل ره پس ریی مُونه

۱ دَ سالِ اوّلِ حُکمرانی کوروش پادشاهِ فارس، بَلدِه ازی که

کلامِ خُداوند که از دانِ اِرمیا گُفْتُد پوره شُنه، خُداوند روحِ کوروش پادشاهِ

فارس ره دَ شور اُورد و اُو دَ تمامِ پادشاهی خُویگ اِعلامیه پَخش کد که

نوشتِه شی اینی رقم خنده شُد: ۲ ”کوروش پادشاهِ فارس اینی رقم

مُوگیه، ’خُداوند، خُدای آسمونا، تمامِ مَمْلَکَت های زمی ره بَلدِه ازمه دَدِه و

دَز مه وظیفه دَدِه تا بَلدِه شی یگ خانه دَ اورُشلیم آباد کُنم که دَ یهُودا

آسته. ۳ آلی هر کسی که از تمامِ قَوم شی دَ مینکل شُمو آسته، خُدای

شی قد ازو بَشه و اُو مِیتنه دَ اورُشلیم بوره که دَ یهُودا آسته و خانه خُداوند،

خُدای اسرائیل ره جور کنه؛ اُو خُدای آسته که دَ اورُشلیم عِبادت مُوشه. ۴

پس تمام باقی‌مانده‌های اسرائیل دَ هر جای که زندگی مونه، مردُم امزو جای باید بلده ازوا نُقره، طَلا، اَسباب و گله-و-رمه کومک کنه و دَ پالوی شی هدیه‌های داوطلبانه بلده خانه خدا که دَ اورشَلیم آباد موشه، بدیه.

⑤ پس کُته‌کلونای اولادِ بابیه‌های مردُم یهُودا و بنیامین قد پیشوایو، لاویا و تمام کسای که خُدا روح ازوا ره دَ شور اُوردد، آماده شد تا بوره و خانه خُداوند ره دَ اورشَلیم جور کنه. ⑥ تمام همسایه‌گون ازوا بلده ازوا چیزای نُقره‌یی، طَلا، اَسباب، گله-و-رمه و تُحفه‌های قِیمَتی کومک کد، علاوه از تمام هدیه‌های که داوطلبانه بلده خانه خُدا دد. ⑦ کوروش پادشاه ظرفای خانه خُداوند ره که نبوکدنصر از اورشَلیم اُورده بُود و دَ خانه خُدايون خُو ایشُتد، ازونجی بُرو اُورد. ⑧ کوروش پادشاه فارس اونا ره دَ وسیله میتَرِداتِ خزانه‌دار بُرو اُورد و میتَرِداتِ اونا ره حساب کده دَ شیشبَصَر رهبرِ یهُودا تسلیم کد. ⑨ تعدادِ ازوا ازی قرار بُود:

• لَگَندِ طَلاّیی، سی دانه؛

• لَگَندِ نُقره‌یی، هزار دانه؛

• کارد، بیست و نه دانه؛

● ⑩ کاسه طَلَّایی، سی دانه؛

● کاسه نُقرهیی دَ شکلِ دیگه، چارصد و ده دانه

● اَسبابِ دیگه، یگ هزار دانه.

⑪ تمام چیزای طَلَّایی و نُقرهیی پنج هزار و چار صد دانه بُود و پگ شی ره شیشبَصَر قد اسیرای که از بابل دَ اورشَلیم مورفت، بُرد.

پس آمدونِ اسیرا

۲ ① اینیا مردُم ولایت اَسته که از مینکلِ اسیرای که کوچِ اجباری دَده شُدُد پس مورفت، یعنی کسای که نبوکدنصر پادشاهِ بابل اونا ره دَ بابل دَ اسیری بُرُدد. اونا دَ اورشَلیم و یهُودا هر کُدم شی پس دَ شار خُو رفت. ② اونا قد زرو بابل، یَشوع، نَحِمیا، سَرایا، رَعیلایا، مَوردِخای، بِلشان، مَسفار، بَغوای، رَحوم و بعنا قتی آمد.

تعدادِ مردای قومِ اسرائیل که پس آمد ازی قرار بُود:

- ۳) اولادِه فرعوش، دُو هزار و یگ صد و هفتاد و دُو نفر؛
- ۴) اولادِه شِفَطِیا، سِه صد و هفتاد و دُو نفر؛
- ۵) اولادِه اَرَح، هفت صد و هفتاد و پَنج نفر؛
- ۶) اولادِه فَحَت-مَوآب از اولادِه یَشوعَ و یوآب، دُو هزار و هشت

صد و دوازده نفر؛

- ۷) اولادِه عیلام، یگ هزار و دُوصد و پَنجاه و چار نفر؛
- ۸) اولادِه زَتُو، نُه صد و چل و پَنج نفر؛
- ۹) اولادِه زَکای، هفت صد و شصت نفر؛
- ۱۰) اولادِه بانِی، شَش صد و چل و دُو نفر؛
- ۱۱) اولادِه بابای، شَش صد و بیست و سِه نفر؛
- ۱۲) اولادِه اَزگاد، یگ هزار و دُو صد و بیست و دُو نفر؛
- ۱۳) اولادِه اَدونِیقام، شَش صد و شصت و شَش نفر؛
- ۱۴) اولادِه بَغوای، دُو هزار و پَنجاه و شَش نفر؛
- ۱۵) اولادِه عادِین، چار صد و پَنجاه و چار نفر؛
- ۱۶) اولادِه آطیر از اولادِه حَزقیّا، نوَد و هشت نفر؛
- ۱۷) اولادِه بیصای، سِه صد و بیست و سِه نفر؛

- ۱۸) اولادِ یوره یگ صد و دوازده نفر؛
- ۱۹) اولادِ حاشوم، دُو صد و بیست و سه نفر؛
- ۲۰) اولادِ گِبَار، نوَد و پنج نفر؛
- ۲۱) مردای بیت-لَحَم، یگ صد و بیست و سه نفر؛
- ۲۲) مردای نَطوفه، پنجاه و شش نفر؛
- ۲۳) مردای عَناتوت، یگ صد و بیست و هشت نفر؛
- ۲۴) مردای عَزماوت، چل و دُو نفر؛
- ۲۵) مردای قَریت-عاریم، کَفیره و بیروت، هفت صد و چل و سه نفر؛
- ۲۶) مردای رامه و جَبَع شش صد و بیست و یگ نفر؛
- ۲۷) مردای میخماس یگ صد و بیست و دُو نفر؛
- ۲۸) مردای بیت-ئیل و عای دُو صد و بیست و سه نفر؛
- ۲۹) اولادِ نبو پنجاه و دُو نفر؛
- ۳۰) اولادِ مَکبیش یگ صد و پنجاه و شش نفر.
- ۳۱) اولادِ عیلام دِیگه یگ هزار و دُو صد و پنجاه و چار نفر.
- ۳۲) اولادِ حاریم سه صد و بیست نفر.

- (۳۳) اولادِه لود، حادید و اونو هفت صد و بیست و پنج نفر.
- (۳۴) مردای اریحا، سه صد و چل و پنج نفر.
- (۳۵) اولادِه سنائه سه هزار و شش صد و سی نفر.

- (۳۶) پیشوایو: اولادِه یدعیا از خانوارِ یَشوعْ نه صد و هفتاد و سه نفر.

- (۳۷) اولادِه امیر یگ هزار و پنجاه و دو نفر.
- (۳۸) اولادِه پَشحُور یگ هزار و دو صد و چل و هفت نفر.
- (۳۹) اولادِه حاریم یگ هزار و هفده نفر.

- (۴۰) لاویا: اولادِه یَشوعْ و قدیمیئل از اولادِه هودویا، هفتاد و چار نفر.

- (۴۱) سرودخانا: اولادِه آساف، یگ صد و بیست و هشت نفر.

- (۴۲) اولادِ درگه وانا: اولادِ شلوم، اولادِ آطیر، اولادِ طلumon، اولادِ عقوب، اولادِ حطیطا و اولادِ شوبای، جمله یگ صد و سی و نه نفر.

- (۴۳) خدمتگاری خانه خدا: اولادِ صیحا، اولادِ حسوفا، اولادِ طباعوت، (۴۴) اولادِ قیروس، اولادِ سیعها، اولادِ فادون، (۴۵) اولادِ لبانه، اولادِ حگابه، اولادِ عقوب (۴۶) حاگاب، اولادِ شلمای، اولادِ حانان، (۴۷) اولادِ گدیل، اولادِ گجر، اولادِ رایا، (۴۸) اولادِ رصین، اولادِ نقودا، اولادِ گزام، (۴۹) اولادِ عزا، اولادِ فاسیح، اولادِ بیسای، (۵۰) اولادِ اسناه، اولادِ معونیم، اولادِ نفوسیم، (۵۱) اولادِ بقبوق، اولادِ حقوفا، اولادِ خرخور، (۵۲) اولادِ بصلوت، اولادِ محیدا، اولادِ حرشا، (۵۳) اولادِ برقوس، اولادِ سیسرا، اولادِ تامح، (۵۴) اولادِ نصیح و اولادِ حطیفا بود.

- ٥٥) اولادِ خدمتگرای سُلیمان: اولادِ سوطای، اولادِ هَـصوْفِرَت، اولادِ فِرودا، ٥٦) اولادِ یَعْلَه، اولادِ درقون، اولادِ گَدَّیل، ٥٧) اولادِ شِفْطیا، اولادِ حَطیل، اولادِ پوخرِت-هَـصِبائِیم و اولادِ آمی بُود.

٥٨) تمامِ خدمتگرای خانِه خُدا و اولادِ خدمتگرای سُلیمان سِه صد و نَوَد و دُو نفر بُود.

٥٩) اینیا کسای آسته که از تِل-مِلَح، تِل-حَرشا، کِرُوب، اَدان و اِمیر اَمَد، لیکن اولادِ بابِه و اَصَل-و-نَسَب خُو ره ثابت نَتَنِست که آیا دَ اِسْرائیل تَعْلُق دَشت یا نَه:

- ٦٠) اولادِ دِلایا، اولادِ طوییا و اولادِ نِقودا شَش صد و پَنجاه و دُو نفر.

- ٦١) و از مینکلِ پیشوایو: اولادِ حُبایا، اولادِ هَقوص و اولادِ بَرزِلای که یکی از دُخترِونِ بَرزِلایِ جِلعادِی ره خاتُو کُدد و دَ اَمزُو نام یاد موشُد.

٦٢) امی نفرا سِلْسِلَه نَسَب خُو ره دَ مینکلِ کسای که دَ شجره نامه ها
ثَبِت شُدَد طلب کد، لیکن پَیدا نَتَنِست و از وَظیفَه پیشوایی برطرف شد. ٦٣)
اوخته والی دَزوا کُفت که اونا از مُقَدَّسَتَرین خوراک نَباید بُخوره تاکه یگ
پیشوا حاضر شُده قد اُوریم و تُمیم دَ باره ازوا تَصْمِیم بِگیره.

٦٤) تمامِ جماعت جُمْلَه چل و دُو هزار و سِه صد و شصت نفر بُود. ٦٥)
بَغیر از غلاما و کَنیزای ازوا که هفت هزار و سِه صد و سی و هفت نفر
بُود. اونا امچنان دُوصد مَرَد و خاتُونِ سُرودخان ٦٦) و هفت صد و سی و
شش اَسپ، دُوصد و چل و پَنج قاطر، ٦٧) چارصد و سی و پَنج اَشتر و
شش هزار و هفت صد و بیست اَلاغ دَشت.

٦٨) وختی اونا دَ خانِه خُداوند دَ اورُشَلیم رسید، بعضی از کُتَه کَلونای
اُولادِ بابَه ها هدیه های داوطلبانه بَلَدِه خانِه خُدا تقدیم کد تا اُو ره دُوباره دَ
جای شی آباد کنه. ٦٩) اونا دَ مُطابِقِ وِس و تَوان خُو بَلَدِه خزانِه کارِ آباد
کدونِ خانِه خُدا شصت و یگ هزار دِرْهَم طِلّا و پَنج هزار مِنا نقره و صد
جوره کالای پیشوایی دَد.

٧٠) پس پیشوايو، لاويا، بعضی مردُم عادی، سرودخانا، درگهوانا و خدمتگاری خانه خدا د اورشلیم و گردوبر شی د شارای خو جای-د-جای شد و باقی تمام اسرائیل د شارای خود خو.

دوباره آباد کدون قربانگاه

٣) امی که ماه هفتم رسید بنی اسرائیل که د شارای خو بود، پگ قوم رقم یگ آدم د اورشلیم جم شد. ٢) اوخته یشوع باچه یوصاداق و پیشوایون همکار شی قد زروبایل باچه شلتیئیل و همکارای شی باله شده قربانگاه خدای اسرائیل ره آباد کد تا قربانی های سوختنی ره امو رقم که د تورات موسی مرد خدا نوشته یه د بله ازو تقدیم کنه. ٣) اگرچه ترس مردمای امزو سرزمی د بله ازوا بود، اونا بازم قربانگاه ره د جای اول شی آباد کد و قربانی های سوختنی ره د بله شی د خداوند تقدیم کد، قربانی های سوختنی ره ام د صبح و ام د شام. ٤) اونا عید چپری ها ره امو رقم که د تورات نوشته یه برگزار کد و قربانی های سوختنی روزانه ره د حساب، مطابق مقررات هر روز تقدیم کد. ٥) بعد ازو اونا قربانی های

سوختنی دایمی، قربانی‌های ماه نو و تمام جشن‌های مُقَدَّسِ خُداوند و
 قربانی‌های داوطلبانه کسای ره که دَ خُداوند اُورْدُد تقدیم کد. ⑥ اونا از
 روزِ اوّل ماهِ هفتم تقدیم کدونِ قربانی‌های سوختنی ره بلده خُداوند شروع
 کد، لیکن پای‌سنگِ خانه خُداوند هنوز ایشته نشُدَد. ⑦ پس اونا دَ
 اُستاکارا و نجارا پیسه دَد و دَ مردُم صیدون و صُور خوراکه، چیزای وُچی
 کَدنی و روغونِ زَبْتون رَبی کد تا چپو سَرَوِ لَبنان ره از طریقِ دریا دَ یافا
 بیرِه، مُطابقِ امری که کوروش پادشاهِ فارس دَزوا دَدِه بُود.

⑧ دَ ماهِ دوّم سالِ دوّم بعد از رسیدونِ ازوا دَ خانه خُدا دَ اورُشلیم،
 زِروباېل باچه شَلْتِیئیل و یَشوعَ باچه یوصاداق قد دیگه برارونِ اِسْرائیلی
 خُو، یعنی پیشوايو، لاویا و تمامِ کسای که از اَسیری پس دَ اورُشلیم اَمْدَد
 کارِ دُوباره آباد کدو ره شروع کد. اونا لاویای بیست ساله و باله‌تر از بیست
 ساله ره مقرر کد تا کارِ خانه خُداوند ره سرپرستی کنه. ⑨ یَشوعَ قد
 باچه‌ها و قومای خُو و قدمیئیل و باچه‌های شی از اولاده هودویا حاضر شُد
 تا یگجایی سرپرستی کسای ره کنه که دَ خانه خُدا کار موکد؛ باچه‌های
 حیناداد و باچه‌های ازوا قد برارونِ لاوی خُو همکارای ازوا بُود.

١٠ وختی اُستاکارا پای سنگِ خانه خُداوند ره ایشته، پیشوایو قد

کالاهای پیشوایی و شیپورای خُو و لاویای اولاده آساف قد سنجها دَ
جایهای خُو قرار گرفت تا خُداوند ره ستایش کنه، اُمو رقم که داوود پادشاه
اسرائیل هدایت دده بُود. ١١ اونا سرودِ ستایشی و شکرگزاری بار بار بلده
خُداوند خنده مَوگُفت:

”اَو نیکو آسته،

چون رحمت و مُحَبَّتِ ازو دَ بله اسرائیل تا اَبَد باقی
مُومنه.“

و تمامِ مردُم دَ آوازِ بلند چِیغ زده خُداوند ره حمد-و-ثنا مَوگُفت، چراکه
پای سنگِ خانه خُداوند ایشته شُد. ١٢ غدرِ پیشوایو، لاویا و کُته کلونای
اولادِ بابه‌ها که سالخورده بُود و خانه اوّل ره دیدد، وختی دید که پای سنگِ
ای خانه ایشته شُد دَ آوازِ بلند چخرا کد، لیکن غدر کسا آواز خُو ره بلند بُر
کده خوشی کد، ١٣ دَ اندازه که مردُم بینِ آوازِ خوشی و آوازِ چخرای قوم
فرق نَمیتَنِست، چُون مردُم غدرِ بلند چِیغ میَزَد و صدای ازوا تا دُور شَنِیده
مُوشُد.

مُخَالَفَتِ قَدْ دُوبَارَه آبَادِ كَدُونِ خانِه خُدا

۴ ① وختی دُشمنای یهُودا و بنیامین شنید که اسیرای پس آمدگی خانِه خُداوند، خُدای اسرائیل ره آباد مُونه، ② اونا پیشِ زِروباېل و کُته‌کلونای اولادِ بابِه ها اَمَد و دَزوا کُفت: ”إِجازَه بَدید که مو ام دَ آباد کَدونِ خانِه قَدْ شُمو کومک کنی، چراکه مو ام رَقَمِ از شُمو اَلّی خُدای شُمو ره پَرستش مُونی و بَلَدِه شی قُربانی تَقَدیم مُونی. اَره، مو از زمانِ اِسَر- حَدّون پادشاهِ اَشُور که مو ره دَ اینجی اُورد، تا اَلّی ره امی کار ره مُونی.“

③ لیکن زِروباېل، یَشُوعَ و باقی کُته‌کلونای اولادِ بابِه های اسرائیل دَزوا کُفت: ”شُمو حق نَدَرید که دَ آباد کَدونِ خانِه خُدای مو قَدْ از مو کار کُنید، بَلکه مو تنهای خُو بَلَدِه خُداوند، خُدای اسرائیل خانِه آباد مُونی، اَمو رَقَم که کوروش پادشاه، پادشاهِ فارس دَز مو اَمَر کده.“

④ اوخته مردُمای امزُو سرزمی، کوشش مُوکد که مردُمِ یهُودا از کار دِست بِکُشه و اونا ره مِیترسند که خانِه ره آباد نَکُنه. ⑤ اونا امچنان دَ مامُورای حُکومتی رِشوت مِیدَد تا نَقشِه مردُمِ یهُودا ره باطل کنه و ای کار دَ روزای حُکمرانی کوروش پادشاهِ فارس تا حُکمرانی داریوش پادشاهِ فارس

مُخَالَفَتِ قَد دُوباره جور کدونِ اورشَلیم

⑥ بِلَاخره، د پادشاهی خشایارشا، د شروع حکمرانی شی اونا د خِلافِ مردمِ یهودا و اورشَلیم شکایت نوشته کد.

⑦ و د روزای پادشاهی اَرَدشیر بسلام، مِیترِدات، طَبَّیل و دِیگه همدستای ازوا د اَرَدشیر پادشاهِ فارس خط نوشته کد؛ خط د زبونِ ارامی نوشته شُدَد و ترجمه زبونِ ارامی قد شی قتی بُود. ⑧ رَحوم والی و شِمشای کاتب ام یگ خط د خِلافِ اورشَلیم د اَرَدشیر پادشاه، نوشته کد که د تاه ذکر شده.

⑨ پس رَحوم والی، شِمشای کاتب و دِیگه همدستای ازوا، یعنی قاضی‌ها، حُکمرانا، مامُورا، مردُمای فارس، اِرک و بابُل، مردمِ شوش که عیلامیا آسته ⑩ و باقی مِلّت های که د وسیله اُسَنپَر اعظم و مُحترَم کوچ دده شُدده د شارِ سامِره و دِیگه جایای غَرِبِ دریای فَرات جای-د-جای شُدَد،

یگدست شده امی خط ره ریی کد. ^(۱۱) اینی نُسَخه خطی آسته که اونا دَزو ریی کد: "بلده اَرْدشیر پادشاه، از طرف خِدْمَتگرای تُو که باشنده های غَرِب درِیای فَرَات آسته. دَ سِرِ وخت ^(۱۲) ای باید دَ اِطْلَاع پادشاه رَسنده شنه که یهودیای که از طرفِ اَزتو دَ پیشِ ازمو آمده، دَ اورشَلیم رفته و امو شارِ سرکش و شریر ره آباد مونه. اَره، اونا دیوال های شی ره تکمیل کده ریی یه و پای سنگای شی ره مُسْتَحکم. ^(۱۳) آلی پادشاه باید بدنه که اگه ای شار دُوباره آباد شد و دیوال های شی تکمیل شد، اونا دیگه جَزیه، مالیه و باج نَمیدیه و خزانِه پادشاهی ضرر مونه. ^(۱۴) پس، ازی که مو نان-و-نمکِ خانه پادشاه ره مُوخوری، دیدِه مو نَمیه که به اِحْتِرامی پادشاه ره بَنگِری؛ امزی خاطر مو خط ریی کده پادشاه ره خبر کدی ^(۱۵) تا پادشاه یگ تحقیق دَ کِتَابِ تاریخ بابه کَلونای خُو انجام بدیه و از کِتَابِ تاریخ پیدا کده بدنه که ای شار، یگ شارِ سرکش و ضرر رَسان دَ پادشایو و مَمْلَکَت ها بوده و مردُمِ فِتنه انگیز از زمان های قدیم دَ مَنه شی بُوْدِه و امزی خاطر ای شار خراب شده. ^(۱۶) پس دَ اِطْلَاع پادشاه میرسنی که اگه ای شار آباد شنه و دیوال های شی تکمیل شنه، بعد اَزو غَرِب درِیای فَرَات یگ حِصّه پادشاهی اَزتو باقی نَمونه."

۱۷) اوخته پادشاه د رُحوم والی، شمشای کاتب و همدستای ازوا که د سامره و دیگه جای‌های غرب دریای فرات زندگی موكد، جواب ربی کده گُفت: ”آرام و سلامت بشید. بعد از سلام، ۱۸) خطی ره که دز مه ربی کدید، واضح د حضور مه خنده شد. ۱۹) پس ما حکم کدم و مسؤلین تحقیق کده پیدا کد که ای شار از زمانای قدیم د خلاف پادشایو باله موشده و د منه شی نقشه سرکشی و فتنه انگیزی کشیده موشده. ۲۰) اورشلیم پادشایون قوی دشته که د بله تمام غرب دریای فرات حکمرانی موكده و ازوا جزیه، مالیه و باج میگرفته. ۲۱) پس یگ حکم صادر کُنید که امو نفرا دست شی از کار گرفته شنه و تاکه ما فرمان صادر نکدیم او شار دوباره آباد نشنه. ۲۲) احتیاط کُنید که دزی باره ثمبلی نکُنید؛ چرا باید ای خطر د ضرر پادشایو تمام شنه؟“

۲۳) امی که خط اُردشیر پادشاه د پیش رُحوم و شمشای کاتب و همدستای ازوا خنده شد، اونا د عجله پیش یهودیا د اورشلیم رفت و اونا ره د جبر و زور از کار منع کد. ۲۴) د امزی رقم کار خانه خدا د اورشلیم ایسته شد و تا سال دوّم حکمرانی داریوش پادشاه فارس ایسته مند.

کارِ خانه خدا دوباره شروع موشه

۵ ① دَ امزو زمان دُو نَبی، یعنی حَگَی نَبی و زَکریا باچه عِدو بَلدِه یهودیای که دَ یهودا و اورشَلیم بُود، دَ نام خُدا یِ اسرائیل که نِگاهوانِ ازوا بُود نَبوت کد. ② اوخته زِروبابل باچه شِئلتیئیل و یِشوع باچه یوصاداق باله شُده آباد کدونِ خانه خدا ره دَ اورشَلیم دُوباره شروع کد و انبیای خدا قد ازوا بُود و ازوا حِمایت مُوکد.

③ لیکن تَتَنای والی غَربِ دریای فَرَات قد شِتر-بوزنای و همدِستای خُو آمده دَزوا اینی رقم گُفت: ”دَز شُمو کی اَمَر دده که ای خانه ره آباد کُنید و ای ساختمان ره تکمیل کُنید؟“ ④ اونا امچنان ازوا پُرسان کده گُفت: ”نام های مَرَدای که ای ساختمان ره آباد مونه، چی آسته؟“ ⑤ لیکن نظِر خُدا یِ اسرائیل دَ بِلِه ریش سفیدای یهودیا بُود و اونا کارِ ازوا ره ایسته نَکد، بَلکه تا رَسیدونِ امزی مَوضوع دَ داریوش و پس اَمدونِ خط دَ باره امزی توره، معطل کد.

⑥ اینی مَتَن خطی آسته که تَتَنای والی غَربِ دریای فَرَات، شِتر-

بوزنای و همدستای شی که حکمرانای غرب دریای فرات بُود، د داریوش
 پادشاه ریی کد. ⑦ خطی ره که اونا دزو ریی کد، اینی رقم نوشته شُدَد:
 ”سلام-و-احترامات خدمت داریوش پادشاه، ⑧ بعد از سلام د اطلاع
 پادشاه رسنده شنه که مو د ولایت یهودا د خانه خدای بزرگ رفتی و دیدی
 که او ره قد سنگای کته آباد مونه و چپو ها د بله دیوال های شی ایشته
 موشه؛ ای کار د دقت انجام دده موشه و د وسیله دست ازوا د کامیابی
 پیش موره. ⑨ د اونجی مو قد ریش سفیدای ازوا توره گفته اینی رقم
 پُرسان کدی، ’دز شمو کی امر دده که ای خانه ره آباد کنید و ای ساختمان
 ره تکمیل کنید؟‘ ⑩ امچنان نام های ازوا ره ازوا پُرسان کدی تا نوشته
 کده بلده تو معلومات بدی که نام های کته کلونای ازوا چی آسته. ⑪ اونا
 د جواب مو اینی رقم گفت، ’مو خدمتگاری خدای آسمو و زمی آستی و
 خانه ره آباد مونی که غدر سال پیش آباد شُدَد؛ امی خانه ره پادشاه بزرگ
 اسرائیل آباد کده تکمیل کُدد. ⑫ لیکن ازی که بابه کلونای مو قار خدای
 آسمو ره باله اُورد، او اونا ره د دست نبوکدنصر کلدانی پادشاه بابل تسلیم
 کد و نبوکدنصر ای خانه ره بیرو کده مردُم ره د بابل د اسیری بُرد. ⑬
 مگم د سال اول حکمرانی کوروش پادشاه بابل، کوروش پادشاه امر کد که

امی خانه خدا باید آباد شنه. ^(۱۲) علاوه ازی، ظرفای طَلایی و نقرهیی خانه خدا ره که نبوکدنصر از خانه خدا از اورشلیم گرفته د عبادتگاه خدایون بابل اورد، کوروش پادشاه اونا ره از عبادتگاه خدایون بابل برو اورد و د یگ نفر د نام شیشبصر که او ره والی تعیین کدد، تسلیم کد ^(۱۵) و دزو گفت: ”ای ظرفا ره گرفته بورو و د جایگاه مقدس د اورشلیم بیل و ام اجازه بدی که خانه خدا د جای اول خو آباد شنه.“ ^(۱۶) اوخته شیشبصر آمده پایسنگ خانه خدا ره د اورشلیم ایشیت و امزو زمان تا آلی ره کار آباد کدون شی ادامه دره و هنوز تکمیل نشده. ^(۱۷) آلی اگه پادشاه صلاح میدنه، بيله که یگ تحقیق د خزانه پادشاه د بابل انجام شنه تا دیده شنه که آیا یگ حکم د وسیله کوروش پادشاه بلده آباد کدون امزی خانه خدا د اورشلیم صادر شده یا نه؟ بعد ازو امید که تصمیم خو ره پادشاه د باره امزی موضوع دز مو ربی کنه.“

فرمان داریوش

۶ ^(۱) اوخته داریوش پادشاه فرمان صادر کد و اونا د کتاب خانه که

مربوط خزانہ های پادشاهی بابل بود و دز شی اسناد ذخیره موشد، تحقیق
کد. ② و اونا د قلعه اکباتان د ولایتِ مادها یگ طومار پیدا کد که دزشی

اینی رقم نوشته بود: سَنَدِ رَسْمی ③ ”د سالِ اوّلِ حُکمرانی کوروش
پادشاه، یگ فرمان از طرفِ کوروش پادشاه د باره خانه خدا د اورشلیم
صادر شد که اینی رقم نوشته شد: ’بیلید که خانه د عنوانِ جایی که
قربانی ها د اُونجی تقدیم موشه دوباره آباد شنه و پای سنگ شی مثلِ سابق
بشه. بلندی شی شصت توغی و بر شی ام شصت توغی بشه. ④ د دیوال
های شی سه قطار سنگای کته و یگ قطار چپو کار شنه و خرچ شی از
خزانہ قصرِ پادشاه دده شنه. ⑤ امچنان ظرفای طَلائی و نُقرهیی خانه خدا
که نبوکدنصر از عبادت گاهِ اورشلیم گرفته د بابل آورد، پس دده شنه و
دوباره د جای خو د عبادت گاهِ اورشلیم برده شده د خانه خدا ایشته شنه. ”

⑥ جوابِ داریوش پادشاه: ”آلی تو، آی تتنای والی غربِ دریای
فَرات، شتر-بوزنای و همدستای شمو که حُکمرانای غربِ دریای فَرَات
استید، ازونجی دور شنید ⑦ و مُزاحِمِ کارِ خانه خدا نشنید. بیلید که والی
یهودیا و ریش سفیدای مردمِ یهود خانه خدا ره د جای اوّل شی دوباره آباد
کنه. ⑧ امچنان ما د باره ازی که شمو قد ریش سفیدای یهودیا د دوباره

آباد کدونِ خانه خدا چیز کار کُنید، اینی حکم ره میدیم: خرچ دُوباره آباد کدونِ خانه خدا از عایدِ پادشاه، یعنی از مالیه ولایتِ غربِ دریای فرات بلده امزو مردا بدونِ تاخیر دده شنه تا کار ازوا ایسته نشنه. ^(۹) هر چیزی که اونا ضرورتِ دَره، یعنی گاوو، قوچ ها و باره‌گو بلده قربانی های سوختنی دَ خدای آسمو و گندم، نمک، شراب و روغو که پیشوايو دَ اورشلیم طلب مونه، هر روز بدونِ کم-و-کاست دزوا دده شنه، ^(۱۰) تا اونا قربانی های مَوردِ پسندِ خدای آسمو ره تقدیم کنه و بلده عمرِ پادشاه و اولادای شی دُعا کنه. ^(۱۱) علاوه ازی ما حکم مونم، هرکسی که ای حکم ره تغییر بدیه، مسؤلین یگ دستک‌چیو ره از خانه شی کشیده نوک شی ره تیز کنه و اُو ره دَ سرِ امزو چیو نوک تیز باله کنه و خانه شی ره بخاطرِ امزی کار جنگلی-دانی جور کنه. ^(۱۲) خدای که نام خُو ره دَ امزو جای قرار دده، هر پادشاه یا قومی که دست خُو ره بلده تغییر ددونِ امزی حکم یا خراب کدونِ خانه خدا دَ اورشلیم دراز کنه، امو خدا اُو ره سرنگون کنه. ما داریوش امی حکم ره صادر کدُم، پس قد دقتِ کامل باید عملی شنه.

^(۱۳) اوخته تَتَنای والی غربِ دریای فرات، شتر-بوزنای و همدستای ازوا مطابقِ حکمی که داریوش پادشاه صادر کدد، قد دقتِ کامل عمل کد. ^(۱۴)

ریش سفیدای یهودیا د کار دُوباره آباد کدو ادامه دد و مُطابقِ نُبوتِ حَگي
نبي و زکريا باچه عِدو د مقصد خو کامياب شد. آرے، اونا مُطابقِ امرِ
خُدایِ اسرائیل و فرمانِ کوروش، داریوش و اَرَدشیر پادشایونِ فارس، خانه
ره آباد و تکمیل کد. ^(۱۵) امی خانه د روزِ سِومِ ماهِ اَدار د سالِ ششم
حُکمرانی داریوش پادشاه تکمیل شد. ^(۱۶) بنی اسرائیل، یعنی پیشوايو،
لاويا و پگ کسای که از اسیری پس اَمُدُ قد خوشی خانه خُدا ره وَقف کد.
^(۱۷) اونا بلده وَقف کدونِ خانه خُدا صد نرگاو، دُو صد قُوج و چار صد باره
تقدیم کد و بخاطرِ قُربانی گناه بلده تمامِ اسرائیل، دوازده تکه د مُطابقِ
تعدادِ طایفه های اسرائیل تقدیم کد. ^(۱۸) بعد ازو اونا پیشوايو ره د دِسته
های ازوا و لاويا ره د وظیفه های ازوا بلده خدمتِ خُدا د اورشليم تعیین
کد، امو رقم که د کتابِ موسیٰ نوشته یه.

برگزاری عیدِ پَصَح

^(۱۹) کسای که از اسیری پس اَمُدُ، عیدِ پَصَح ره د روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل
برگزار کد، ^(۲۰) چُون پیشوايو و لاويا خودون ره یگجای پاک کدو و پگ

شی پاک بُود. پس لاویا باره عیدِ پَصَح ره بلده تمام کسای که از اسیری پس اَمُد، بلده پیشوایونِ همکار خُو و بلده خودون خُو حلال کد. (۲۱) اوخته بنی اسرائیل که از اسیری پس اَمُد و تمام کسای که خودون ره از ناپاکی مِلّت های امزو سرزمی جدا کده قد بنی اسرائیل یگجای شُد تا خُداوند، خُداي اسرائیل ره پرستش کنه، از خوراکِ عیدِ پَصَح خورد. (۲۲) اونا عیدِ فطیر ره هفت روز قد خوشی برگزار کد، چُون خُداوند اونا ره خوشحال کُدد و دِل پادشاهِ آشور ره دزوا مایل کُدد تا دِستای ازوا ره بلده آباد کدونِ خانه خُدا، خُداي اسرائیل قوی کنه.

اَمَدونِ عِزرا د اورشَلیم

۷ (۱) بعد امزی چیزا، د دَورونِ پادشاهی اَرشیر پادشاهِ فارس، عِزرا باچه سِرایا، باچه عَزَریا، باچه حَلِقیا، (۲) باچه شَلُوم، باچه صادوق، باچه اَخِیطُوب، (۳) باچه اَمَریا، باچه عَزَریا، باچه مِرایوت، (۴) باچه زَرَحیا، باچه عَزّی، باچه بقی، (۵) باچه اَبیشوع، باچه فینحاس، باچه العازار، باچه هارون پیشوای بزرگ د اورشَلیم اَمَد. (۶) امی عِزرا از بابل

آمد، اویگ کاتبِ لایق د شریعتِ موسیٰ بُود، د شریعتی که خُداوند، خُدای
 اسرائیل دده بُود لایق بُود و پادشاه هر چیزی ره که اُو طلب کُدد دزو دده
 بُود، چُون دِسْتِ خُداوند، خُدای شی د بِلَه ازو بُود. ^(۷) امچنان بعضی از
 بنی اسرائیل، پیشوایو، لاویا، سُرودخانا، درگه‌وانا و خِدمتگاری خانه خُدا
 ام د سالِ هفتمِ حُکمرانی اَرْدشیر پادشاه د اورشَلیم آمد. ^(۸) عِزرا د ماهِ
 پنجمِ سالِ هفتمِ حُکمرانی پادشاه د اورشَلیم رسید. ^(۹) اُو د روزِ اوّلِ ماهِ
 اوّل، سفر ره از بابل شروع کد و د روزِ اوّلِ ماهِ پنجم د اورشَلیم رسید، چُون
 دِسْتِ خَیرِ خُدای شی د بِلَه ازو بُود، ^(۱۰) چراکه عِزرا دِل خُو ره د خاندونِ
 شریعتِ خُداوند و د جای اُوردون شی و د تعلیم ددُونِ دِسْتورا و احکام د
 اسرائیل مایل کُدد.

خطِ اَرْدشیر پادشاه د عِزرا

^(۱۱) ای متنِ خطی آسته که اَرْدشیر پادشاه د عِزرای پیشوا و کاتب دد.
 عِزرا کاتبِ کَلِمه‌های احکامِ خُداوند و دِسْتورای شی بلده اسرائیل بُود: ^(۱۲)
 ”از طرفِ اَرْدشیر شاهِ شاهان د عِزرای پیشوا و کاتبِ شریعتِ خُدای آسمو.

اُمید که صِحَتِ کامل دَشته بَشی. دَ امزی زمان ^(۱۳) ما حُکم مُونم که هر
 کُدمِ اِسْرائِیلیا، پِیشوایو و لاویا که دَ قَلَمرو پادشاهی ازمه آسته و دَ رفتو قد
 ازتو دَ اورشَلیم راضی یه، میتنه بوره. ^(۱۴) چُون تُو از طرفِ پادشاه و هفت
 مُشاوَرِشی رِبی مُوشی تا دَ باره یهُودا و اورشَلیم تحقیق کنی و بِنِگری که
 مُطابقِ شریعتِ خُدای تُو که دَ دِست تُو آسته، رفتار مُوشه، یا نه. ^(۱۵)
 امچنان نُقره و طِلّای ره که پادشاه و مُشاوَرای شی بِلده خُدای اِسْرائیل که
 جایگاهِ شی دَ اورشَلیم آسته داوطلبانه دده، بُبر. ^(۱۶) علاوه ازی تمامِ نُقره و
 طِلّای ره که از سر تا سرِ ولایتِ بابل جَم مُونی قد هدیه های داوطلبانه مردُم
 و پِیشوایو که بِلده خانه خُدای خُو که دَ اورشَلیم آسته دَ رضای خُو دده، ام
 بُبر. ^(۱۷) پس هُوش خُو ره بَگیر و اوّل قد امزی پِیسه گاو ها، قُوج ها،
 باره گو و هدیه های غلّه-و-دانه و وُچی کدنی ازوا ره بخر و اونا ره دَ بِلّه
 قُربانگاهِ خانه خُدای خُو دَ اورشَلیم تقدیم کو؛ ^(۱۸) و قد باقی نُقره و طِلّا هر
 چیزی که دَ نظرِ ازتو و قوما ی تُو خُوب معلوم مُوشه که انجام بَدید، امو ره
 دَ مُطابقِ خاست-و-اراده خُدای خُو دَ جای ببرید. ^(۱۹) ظرفای که بِلده خدمتِ
 خانه خُدای تُو دَز تُو دده شُده، اونا ره دَ حُضورِ خُدای اورشَلیم بیل. ^(۲۰) و
 هر چیزِ دیگه که بِلده خانه خُدای تُو ضرورت بشه و تُو مسئولِ تهپه ازو

بشي، مِيتنی او ره از خزانه پادشاه تهيه کني. ^(۲۱) ما اَرَدشیر پادشاه دَ تمام
 خزانه دارای غَرِبِ دریای فَرَات حُکم صادر مُونم که هر چیزی که عِزرای
 پیشوا و کاتبِ شریعتِ خُدای آسمو از شُمو تقاضا مُونه، فوراً انجام بَدید.
^(۲۲) تا صد وَزنه نُقره، صد کُر گندُم، صد بَت شراب، صد بَت روغو و
 نَمک بے اندازه مِیتنید دَزُو بَدید. ^(۲۳) هر چیزی ره که خُدای آسمو امر کده،
 بَدون کم-و-کاست باید بلده خانه خُدای آسمو انجام دده شُنه، چُون چرا باید
 غَضَبِ خُدا دَ بله قَلَمرو پادشاه و باچه های شی بییه. ^(۲۴) امچنان باخبر
 بشید که از هیچ کُدم پیشوایو، لاویا، سُرودخانا، درگه وانا، خدمتگاری
 خانه خُدا و دیگه کارگرای که دَ خانه خُدا مصرُوفِ کار آسته حقِ جَزیه،
 مالیه و خِراج گِرفتو ره ندرید. ^(۲۵) و تُو آی عِزرا، دَ وسیله حِکمتِ خُدای
 خُو که دَز تُو آسته، قاضی ها و وکیلا ره که شریعتِ خُدای تُو ره میدنه
 تعیین کُو تا دَ بله تمامِ مردُمِ غَرِبِ دریای فَرَات قضاوت کنه و کسای که
 امی شریعت ره نَمیدنه دَزوا تعلیم بَدید. ^(۲۶) تمام کسای که از شریعتِ
 خُدای تُو و از قانونِ پادشاه اطاعت نُمونه، باید بَدون تاخیر دَ بله ازوا حُکم
 شُنه و جَزای ازوا مَرگ، جلای وطن، ضَبطِ مال-و-دارایی یا بندی گری
 بشه.

۲۷) اوخته عزرا گُفت: ”حمد-و-ثنا دَ خُداوند، خُدای بابه کَلونای مو که
 امی رقم یگ چیز ره دَ قلبِ پادشاه قرار دَد تا خانه خُداوند ره دَ اورشَلیم
 شان-و-شوکت بَدیه ۲۸) و ام دَ حق ازمه دَ حُضُورِ پادشاه و مُشاوِرای شی و
 دَ پیشِ نفرای قُدرتمندِ پادشاه لُطف-و-مهربانی کد. خُلاصه، ازی که دِستِ
 خُداوند، خُدای مه دَ بله مه بُود، ما جُرأت پیدا کُدم و رهبرای اِسرائیل ره
 جَم کُدم تا قد مه پس بوره.

کسای که قد عزرا پس آمد

۱) اینیا کُته کَلونای اولادِ بابه های ازوا آسته و اینی ام شَجَره
 نامه کسای که قد ازمه دَ زمانِ حُکمرانی اَرَدشیر پادشاه از بابل آمد:

- ۲) از اولادِه فینحاس، جَرشوم؛
- از اولادِه ایتامار، دانیال؛
- از اولادِه داوود، حَطُوش ۳) اولادِه شِکَنیا؛

- از اولادِه فرعوش، زکریا قد یگ صد و پنجاه مَرِدِ دیگه که قد ازو قتی بُود، ثَبِت شُد؛

- ④ از اولادِه فَحَت-موآب، اِلِیهو-عینای باچه زرحیا قد دُو صد مَرِد؛

- ⑤ از اولادِه زُتُو، شِکِنیا باچه یَحْزَبِئیل قد سِه صد مَرِد؛

- ⑥ از اولادِه عادِین، عابد باچه یوناتان قد پنجاه مَرِد؛

- ⑦ از اولادِه عیلام، اِشَعیا باچه عتلیا قد هفتاد مَرِد؛

- ⑧ از اولادِه شِفْطیا، زَبَدیا باچه مِیکائیل قد هشتاد مَرِد؛

- ⑨ از اولادِه یوآب، عوبدیا باچه یَحِیئیل قد دُو صد و هژده مَرِد؛

- ⑩ از اولادِه بَنی، شِلومیت باچه یوسِفیا قد یگ صد و شصت

مَرِد؛

- ⑪ از اولادِه بابای، زکریا باچه بابای قد بیست و هشت مَرِد؛

- ⑫ از اولادِه عَزْگاد، یوحانان باچه هَقاطان قد یگ صد و ده مَرِد؛

- ⑬ اولادِه اَدونِیقَام آخِر آمد که اینی نام های ازوا آسته: اِلِیفِلِط،

یَعِیئیل و شِمَعیا قد شصت مَرِد؛

- ⑭ از اولادِه بَغوای، عُوَتای و زَکُور قد هفتاد مَرِد.

طلب کدون لاویا بلده خدمت د خانه خدا

١٥) ما اونا ره د نزدیکی دریای که د آهوا موره جم کدم و مو د اونیجی سه روز خیمه زدی. وختی ما د مینکل مردم و پیشوایو توخ کدم، از اولاده لاوی هیچ کس ره د اونیجی پیدا نکدم. ١٦) پس ما پشت الیعرز، اریئیل، شمعی، الناتان، یاریب، الناتان، زکریا و مشلام که رهبرا بود و پشت یویاریب و الناتان که آدمای دانا بود، نفر ریی کدم. ١٧) امچنان اونا ره د پیش عدو که کته یگ جای د نام کاسفیا بود ریی کدم و تورای ره که باید د عدو و قومای شی خدمتگاری خانه خدا که د کاسفیا بود موگفت، د دان ازوا اندختم تا خدمتگارا ره بلده خانه خدای مو گرفته د پیش مو بیره. ١٨) ازی که دست خیر خدای مو د بله مو بود، اونا یگ آدم دانا ره که شربیا نام دشت و از اولاده محلی باچه لاوی، باچه اسرائیل بود قد باچه ها و قومای شی جمله هژده نفر د پیش مو آورد؛ ١٩) اونا حشیا ره ام آورد و اشعیا اولاده میراری قد قومای خو و باچه های ازوا که بیست نفر بود، قد ازو قتی بود. ٢٠) از اولاده خدمتگاری خانه خدا که داوود و نفرای دربار شی اونا ره بلده کومک لاویا تعیین کدد، دو صد و بیست خدمتگار ره آورد که نام

پگ شی ثبت شد.

Ⓐ دَ امزو غیت ما دَ اُونجی دَ نزدیکِ دریای اَھوا اِعلان کدُم که روزه بگیری و خود ره دَ حُضورِ خُدای خُو فروتن کنی و ازو بلده خودون خُو، بلده اولادای خُو و بلده تمام مال و دارایی خُو سَفَرِ بَخیر طلب کنی. Ⓐ چون شرم مه آمد که از پادشاه، عسکر و اَسپسوار طلب کنُم تا مو ره دَ راه از دُشمننا حِفَاطَت کنه، چراکه مو دَ پادشاه گُفتدی که دِستِ خَیرِ خُدای مو دَ بله تمام کسای آسته که اُو ره طلب مونه، لیکن قُدرت و غَضَبِ شی دَ ضِدِ کسای آسته که اُو ره ایله مونه. Ⓐ پس مو روزه گِرِفته کومکِ خُدای خُو ره بلده امزی سَفَر طلب کدی و اُو ناله-و-زاری مو ره شنید.

Ⓐ اوخته ما دوازده نفر از کُته کَلونای پیشوایو، یعنی شَرِیبا و حَشَبِیا ره قد ده نفر از قوماى ازوا جدا کدُم Ⓐ و نُقره و طِلّا ره قد ظرفا و هدیه های که پادشاه، مُشاوِرای شی، نفرای دَرِبار شی و تمام اِسرائیلیای حاضر دَ اُونجی تقدیم کدُد، دَ پیشِ رُوی ازوا تول کدُم. Ⓐ چیزای ره که تول کده دَ دِست ازوا دَدُم اینیا بُود: شش صد و پنجاه وَزنه نُقره، صد وَزنه ظرفای نُقره‌یی، صد وَزنه طِلّا، Ⓐ بیست کاسه طِلّایی دَ اَرزِش هزار دِرهم و دُو

ظرف از بهترین بُرنزِ جَلَجَلی که رقمِ طَلّا آرِش دشت. ^(۲۸) بعد ازو دَزوا
 گُفتم، 'شُمو بَلدِه خُداوند مُقَدَّس اَسْتِید و ظرفا ام مُقَدَّس اَسْتِه و امی نُقره و
 طَلّا هدیه های داوطلبانه بَلدِه خُداوند، خُدای بابِه کَلونای شُمو اَسْتِه. ^(۲۹)
 پس فِکر خُو ره بِگِیرید و ازوا تا وختی نِگاهوانی کُنید که اُونا ره دَ حُضُورِ
 پیشوایونِ بُزرگ، لاویا و کُتِه کَلونای اُولادِ بابِه های اِسرائیل دَ اورُشَلیم، دَ
 اُتاقای خانِه خُدا تول کده تسلیم کُنید. ^(۳۰) اوخته پیشوایو و لاویا نُقره،
 طَلّا و ظرفای تول شُده ره گِرفت تا اُونا ره دَ خانِه خُدای مو دَ اورُشَلیم بُره.

^(۳۱) پس مو دَ روزِ دوازدهمِ ماهِ اوّل از دریای اَهوآ کوچ کده سُون
 اورُشَلیم رِبی شُدی؛ دِستِ خُدای مو دَ بَلِه مو بُود و اُو مو ره از دِستِ
 دُشمنّا و راهزنا نِجات دَد. ^(۳۲) وختی مو دَ اورُشَلیم رَسِیدی، سِه روز دَ
 اُونجی دَمراسی کدی. ^(۳۳) دَ روزِ چارُم دَ مَنِه خانِه خُدای مو نُقره، طَلّا و
 ظرفا ره تول کده دَ دِستِ مِریموت پیشوا باچه اوریا تسلیم کدی که اِلعازار
 باچه فینحاس ام قد ازو قتی بُود؛ یوزاباد باچه یَشُوع و نوعدیا باچه بِنُوی
 از جَم لاویا ام قد ازو دَ اُونجی حُضُور دشت. ^(۳۴) تمام امزُو چِیزا حِساب و
 تول شُد و تولِ پگِ ازوا دَ امزُو غَیت نوشته شُد.

(۳۵)

بعد از و اسیرای که از اسیری پس آمد، بلده خدای اسرائیل

قربانی‌های سوختنی تقدیم کد، یعنی دوازده گاو بلده تمام اسرائیل و نود و شش قوچ و هفتاد و هفت باره؛ اونا امچنان دوازده تکه بلده قربانی گناه تقدیم کد. پگ امزیا قربانی سوختنی بلده خداوند بود. (۳۶) د عین حال اونا فرمان‌های پادشاه ره د نماینده‌های پادشاه و والی‌های غرب دریای فرات دد و اونا د قوم و خانه خدا کومک کد.

باخبر شدن عزرا از خیشی کدون یهودیا قد غیر یهودیا

۹ (۱)

بعد از انجام شدن امزی چیزا، رهبرا د پیش ازمه آمده گفت: ”مردم اسرائیل، پیشوایو و لاویا خودون ره از مردمای سرزمینای دیگه جدا نکهده، بلکه مطابق اعمال زشت ازوا رفتار مونه، مطابق اعمال زشت کنعانیا، حتیا، فرزیا، یبوسیا، عمونیا، موآبیا، مصریا و آموریا. (۲) چراکه از دختران ازوا بلده خودون خو و باچه‌های خو خاتو گرفته و نسل قوم مقدس ره قد نسل مردمای سرزمینای دیگه گت کده؛ دزی خیانت

دِسْتِ رهبرا و حاکِما از پگ کده باله یه. ” ③ وختی امی توره ره شَنِیدُم، کالا و چَپَن خُو ره چک کده موی سر و ریش خُو ره کَنَدُم و حَیرو شُدِه شِشْتُم. ④ اوخته تمام کسای که از کلامِ خُدايِ إِسْرَائِيلِ مِیْتَرَسِید، بخاطرِ امزی خیانتِ اسیرای پس امدگی دَ گرد مه جَم شُد و ما تا وختِ قُربانی شام حَیرو مَنده شِشْتُم.

⑤ دَ وختِ قُربانی شام از جای که غُصّه مُوخوردُم باله شُدُم و قد کالا و چَپَن پاره زانو زده دِستای خُو ره سُون خُداوند، خُدايِ خُو باله کَدُم ⑥ و گُفْتُم، ’ای خُدايِ مه، ما شرمِنده اَسْتُم و از شَرَم، ای خُدايِ مه نَمِیْتَنُم رُوی خُو ره سُون ازتو باله کَنم، چراکه گناه های مو از سر مو باله پَریده و جُرم مو تا آسمو رَسیده. ⑦ از دُورونِ بابِه کَلونای مو گِرِفْتِه تا اِمروز مو مُرتکِبِ جُرم های کُتّه شُدِی و بخاطرِ گناه های خُو ام خودون مو و ام پادشایو و پیشوایون مو دَ دِستِ پادشایونِ سرزمینا دِیگِه، دَ دَمِ شمشیر، دَ اسیری، دَ غارت و دَ رسوایی تسلیم شُدی، اُمو رقم که تا اِمروز اِدامه دَرِه. ⑧ لیکن آلی کم وخت موشه که لُطف-و-رَحمتِ خُداوند، خُدايِ مو نصیب مو شُدِه و اُو بلده مو یگ تعداد باقی مَنده ها ره ایشته و دَ جایگاهِ مُقَدَّس خُو دَز مو یگ جای اَمَن دَدِه؛ دَ امزی رقم خُدايِ مو چیمای مو ره روشو کده و دَ حینِ

غلامی مو دز مو کم وری قوټ تازه بخشیده. ^(۹) اگرچه مو غلاما آستی،
 لیکن خدای مو، مو ره د حالت غلامی ایله نکد، بلکه مو ره مَوَرِدِ لُطْف-و-
 مِهْرَبانی پادشایونِ فارس قرار دده دز مو قوټ تازه بخشید تا مو خانه خدای
 خُو ره دُوباره آباد کده خرابی های شی ره جور کنی و دز مو د یهودا و د
 اورشلیم یگ دیوال بلده حِفَازَت مو بخشید. ^(۱۰) و آلی ای خدای مو، بعد
 ازی گناه مو چیز بُگی؟ چُون مو احکام تُو ره ایله کدی؛ ^(۱۱) احکامی ره
 که د وسیله خدمتگاری خُو انبیا امر کده گفتی، ”د سرزمینی که شُمو بلده
 تَصَرُف کدون شی داخل موشید، اُو سرزمینی آسته که قد نجاستِ مردُمای
 خُو نجس شُده. اونا قد کارای زشت و نجاست خُو سر تا سر امزو سرزمی
 ره پُر کده. ^(۱۲) پس دُخترُون خُو ره د باچه های ازوا ندید و دُخترُون ازوا ره
 بلده باچه های خُو نگیرید و سلامتی و کامیابی ازوا ره هرگز طلب نکنید تا
 قوی بشید و چیزای خوب امزو سرزمی ره بخورید و اُمُو سرزمی ره د باچه
 های خُو بلده همیشه د میراث بدید. “ ^(۱۳) بعد از تمام چیزای که د بله مو
 بخاطر اعمالِ شریرانه و خطا های غدر کُته مو آمد، مو مینگری که تُو ای
 خدای مو، مو ره کمتر از گناه های مو جزا ددے و امی رقم یگ تعداد ره
 بلده مو باقی ایشته. ^(۱۴) د عَوَضِ خُوبی های تُو آیا مو بسم احکام تُو ره
 میده کنی و قد مردُمای که کارای زشت ره انجام میدیه، خیشی کنی؟ اگه

ایطور کنی، آیا تُو د بَلِه مو غَضَب کده مو ره بکُلّی نابُود نَمُونی که هیچ کس ازمو باقی نَمنه و خلاصی پیدا نکنه؟ ^(۱۵) آی خُداوند، خُدای اسرائیل تُو عادل اَستی، چُون مو باقی مَنده های اَستی که خلاصی پیدا کده، رقمی که اَمروز د اَینجی اَستی. اینه، مو د حُضور تُو حاضر اَستی و د جُرم خُو اِعتِراف مُونی، اگرچه هیچ کس نَمیتنه بخاطر اَمزی گناه د حُضور تُو ایسته شنه. ”

مردم د گناه های خُو اِعتِراف مونه

۱۰. ^(۱) د حالیکه عِزرا دُعا و اِعتِراف مَوکد و چخرا کده خود ره د پِیش خانِه خُدا قد رُوی خُو اَندختد، یگ جمعیت غدر کِٔه مَرِدا، خاتونو و بچکِیچای اسرائیلی د گِرد اَزو جَم شُد و مردم ام زار زار چخرا کد. ^(۲) اوخته شَکِنیا باچه یحییٰل که اولاده عیلام بُود، د عِزرا کُفت: ”مو د ضِد خُدای خُو گناه کدی، چُون قد خاتونوی بیگنه که از مردمای اَمزی سرزمی اَسته توی کدی، لیکن با و جُود ازی امی آلی ام بَلده اسرائیل اُمید باقی اَسته. ^(۳) پس آلی بیه که قد خُدای خُو یگ عهد بسته کنی و اُمو خاتونو

ره قد اولادای ازوا مُطابقِ مشوره بادار مه و کسای که از احکامِ خُدای مو
میتَرسه از قوم بُر کنی تا امی کار مُطابقِ شریعت انجام شنه. ^(۴) باله شو،
چُون ای کار مربوطِ ازتو موشه و مو ام قد تو آستی؛ قوی بش و ای کار ره
انجام بدي. ”

^(۵) اوخته عزرا باله شُده کټه کلونای پیشوایو، لاویا و تمامِ اسرائیل ره
قَسَم دد که اونا مُطابقِ تورای گفته شُده عمل مونه؛ پس اونا قَسَم خورد.
^(۶) عزرا از پیشِ رُوی خانِه خُدا باله شُده د اُتاقِ یهوحنان باچه الیاشیب
رفت و د اُونجی نه نان خورد و نه آو وُچی کد، چُون بخاطرِ خیانتِ کټه
اسیرای پس امدگی غصّه موخورد. ^(۷) اونا د تمامِ یهودا و اورشلیم د
اسیرای پس امدگی اعلان کد که د اورشلیم جَم شنه. ^(۸) و هر کسی که تا
روزِ سوّم نیه، نظر د تصمیمِ کټه کلونا و ریش سفیدا مال-و-دارایی شی
ضبط موشه و خود شی از جماعتِ اسیرای پس امدگی آخ موشه.

^(۹) پس د دَورونِ سه روز تمامِ مردُمِ یهودا و بنیامین د اورشلیم جَم شُد؛
روزِ بیستمِ ماهِ نهم بُود که تمامِ مردُم د میدانِ پیشِ رُوی خانِه خُدا ششت و
بخاطرِ امزی توره و بخاطرِ بارشِ سخت می لَرزید. ^(۱۰) اوخته عزرای پیشوا

باله شُده دَزوا گُفت: "شُمو خِیانت کدِید، چُون قد خاتُونوی بیگنه توی کده گناهِ اسرائیل ره کَلو کدِید. ^(۱۱) پس آلی دَ پیش خُداوند، خُدای بابِه کَلونای خُو دَ گناهِ خُو اعتراف کُنِید و خاست-و-اراده ازو ره دَ جای بیرِید و خودون ره از مردُمای امزی سرزمی و خاتُونوی بیگنه جدا کُنِید. ^(۱۲) تمام

جماعت دَ آوازِ بلند دَ جواب شی گُفت: "صَحیح آسته؛ اُمو رقم که گُفتی، مو اُمو رقم مونی. ^(۱۳) لیکن مردُم غدر کَلویَه و دَ امزی غیت بارش ام آسته؛ مو نَمِیتنی دَ امزی جای سرواز ازی کَلو ایسته شنی. و ای کار، کارِ یگ روز و دُو روز نییه، چُون غدر مو دَ امزی باره گناه کده. ^(۱۴) اجازه بدی که کُته کَلونای مو از تمام جماعت نُمایندگی کنه و تمام کسای که دَ شارای مو خاتُونوی بیگنه گِرِفته، دَ وختای مُعین حاضر شنه و ریش سفیدا و قاضی های هر شار ام قد ازوا قتی بییه، تا شِدَّتِ قارِ خُدای مو دَزی باره از بله مو دُور شنه. ^(۱۵) تنها یوناتان باچه عَسائیل و یحزیا باچه تَقوَه قد امزی پِیشنهاده مُخلِافت کد و مِشلام و شَبَتائی لاوی ام ازوا پُشتیوانی کد.

^(۱۶) پس اسیرای پس امدگی اُمو رقم کد که پِیشنهاده شد. عزرای پیشوا مردای ره که کُته کَلونای اولادِ بابِه ها بُود، دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا اِنْتِخاب کد و نام های ازوا ره نوشته کد. اونا دَ روزِ اوّلِ ماهِ دَهَم یگ

نَشَسْت بَرگزار کد تا مَوْضوع ره بَررْسِی کنه ^(۱۷) و دَ روزِ اوّلِ ماهِ اوّل
بَررْسِی خُو ره دَ باره تمامِ مَرْدای که خاتُونوی بیگنه گِرِفْتُد، دَ آخِر رَسَنَد.

مَرْدای که خاتُونوی بیگنه گِرِفْتُد

^(۱۸) دَ مینکلِ باچه های پیشوایو ام مَرْدای پیدا شُد که خاتُونوی بیگنه
گِرِفْتُد. از اولادِه یَشوعَ باچه یوصاداق و برارون شی: مَعسیا، اِلیعِزر،
یاریب و گَدَلِیا. ^(۱۹) اُونَا قَوْل دَدِه وعده کد که خاتُونوی خُو ره ایلِه مِیدیه و
هر کُدم ازوا یگ قُوج دَ عِنوانِ قُربانی جُرم بَلَدِه جُرم خُو تقدیم کد.

- ^(۲۰) از اولادِه اِمیر: حَنانی و زَبَدِیا.
- ^(۲۱) از اولادِه حارِبم: مَعسیا، ایلِیا، شِمَعِیا، یَحِیئیل و عُزِیا.
- ^(۲۲) از اولادِه پَشْحُور: اِلیوعینای، مَعسیا، اِسماعیل، نِتَنئیل،
یوزاباد و اِلعاسه.
- ^(۲۳) از لاویا: یوزاباد، شِمعی، قِلایا یعنی قَلِیْطَا، فِتَحِیا، یَهُودا و
اِلیعِزر.

- ۲۴ از سرودخانا: إِيَّاشِيْب.
- از درگهوانا: شَلُّوم، طِلْم و أُورِي.

۲۵ از باقی إِسْرَائِيْلِيَا:

- از اولادِه فرعوش: رَمِيَا، يَزِيَا، مَلَكِيَا، مِيَاْمِيْن، إِيْعَازَار، مَلَكِيَا و بِنَايَا.
- ۲۶ از اولادِه عِيْلَام: مَتْنِيَا، زَكْرِيَا، يَحِيْئِيْل، عَبْدِي، يَرِيْمُوْت و اِيْلِيَا.
- ۲۷ از اولادِه زُتُو: إِيْلُوْعِيْنَاي، إِيَّاشِيْب، مَتْنِيَا، يَرِيْمُوْت، زَابَاد و عَزِيْزَا.
- ۲۸ از اولادِه باباي: يَهُوحَانَان، حَنْيَا، زَبَّاي و عَتَلَاي.
- ۲۹ از اولادِه بانِي: مِشْلَام، مَلُوك، عَدَايَا، يَاشُوب، شَال و رَامُوْت.
- ۳۰ از اولادِه فَحْت-مُوآب: عَدْنَا، كِلَال، بِنَايَا، مَعْسِيَا، مَتْنِيَا، بَصَلْئِيْل، بَنُوِي و مَنَسِّي.

- (۳۱) از اولادِ حارِیم: اِشیا، مَلکیا، شَمعیّا، شَمعون، (۳۲) بِنیامین، مَلوک و شَمریّا.
- (۳۳) از اولادِ حاشوم: مَتِنای، مَتاته، زاباد، اِیفِلط، پَریمای، مَنَسّی و شَمعی.
- (۳۴) از اولادِ بانی: مَعْدای، عَمرام، اُوئیل، (۳۵) بِنایا، بیدیا، کَلوهی، (۳۶) وَنیا، مَریموت، اِلیاشیب، (۳۷) مَتّیا، مَتِنای و یَعسُو.
- (۳۸) از اولادِ بُنوی: شَمعی، (۳۹) شَلِمیّا، ناتان، عَدایا، (۴۰) مَکَنَدبای، شاشای، شارای، (۴۱) عَزَرئیل، شَلِمیّا، شَمریّا، (۴۲) شَلُوم، اَمَریّا و یوسُف.
- (۴۳) از اولادِ نَبو: یعیئیل، مَتّیا، زاباد، زینا، یَدو، یوئیل و بِنایا.
- (۴۴) پَگِ امزیا خاتونوی بیگنه گِرِفْتُد و بعضی از خاتونوی ازوا صَاحِبِ باچه ها ام شُدَد.